

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

נברא העולם, בניסן נולדו האבות, בניסן מתו האבות (והוא זמן טוב לבקר במערת המכפלה אם מתאפשר), בניסן נגאלו, ובניסן עתידיים ליגאל. והוא זמן שמרבים בשמחה שהוא אמצעי גדול להתחדשות, וכמ"ש חז"ל (הענין כט). משכנס אדר מרבים בשמחה, ופרש"י ימי נסים היו לישראל, פורים ופסח. נמצא שניסן הוא התחדשות הבריאה, והוא זמן מסוגל לכל אחד להתחדש בעבודת ה', ובכיסופים להשי"ת ולעשיית רצונו יתברך, ולקבל קבלות חדשות, ולהתחיל דף חדש בחיים, וכל זה אפילו לזקנים. וכמ"ש רבינו ז"ל כאלט טאר מען

ניט זיין, (שפירושו שאסור להיות זקן) נאר יונג און פריש (רק צעיר ורענן). עם מרץ נעורים לעבודתו יתברך). וק"ו שהצעירים שיש להם כל הנתונים הטבעיים לכך שצריכים להתחדש בעבודת ה'. ויהי חלקינו עמהם.

בברכת התורה וכמו"ס

שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

מדרש

ולזקני ישראל אר"ע נמשלו ישראל לעוף מה העוף הזה אינו פורח בלא כנפים כך ישראל אין יכולים לעשות דבר חוץ מזקניהם אמר ר' יוסי בר חלפתא גדולה זקנה אם זקנים הם חביבין הם אם נערים הם נטפלה להן ילדות דתני רשב"י לא במקום אחד ולא בשני מקומות מצינו שחלק הקדוש ברוך הוא כבוד לזקנים אלא בכמה מקומות בסנה (שמות ג) לך ואספת את זקני ישראל במצרים (שם) ובאת אתה וזקני ישראל בסיני (שם כד) עלה אל ה' אתה ואהרן נדב ואביהוא וע' מזקני ישראל במדבר (במדבר יא) אספה לי שבעים איש באהל מועד ולזקני ישראל אף לעתיד לבא הקב"ה חולק כבוד לזקנים הה"ד (ישעיה כד) ונגד זקניו כבוד ר' ישמעאל בר ביבי

ור"ש ור' ראובן בשם חנינא אמר עתיד הקדוש ברוך הוא למנות לו ישיבה של זקנים משלו הה"ד (שם) כי מלך ה' צבאות בהר ציון וברושלים ונגד זקניו כבוד נגד זקנים אין כתיב כאן אלא נגד זקניו כבוד ר' אבין בשם רבי ישמעאל בר' יהושע אמר עתיד הקדוש ב"ה לישב כגורן וצדיקים יושבין לפניו כההוא (מ"א כ"ב) ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלובשים בגדים בגורן וכי בגורן היו יושבים אלא כהא דתנינן סנהדרין כחצי גורן עגולה כדי שיראו זה את זה אמר שלמה אני חמיתיה מצומצם ביניהן הה"ד (משלי לא) נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ.

(ויקרא רבה ז, ו)

בשם הצדיק הרבי רבי ברוך'ל ממעזבוז זצ"ל היו אומרים בצחות: "על שתי לחם יבצעו תמימים" (הנאמר בזמירות יום השבת): על שני בחינות לחם, דהיינו על ידי בחינת הפרנסה ובחינת הקדשה והזיווג שנקראת לחם, פי'דוע, בוצעים ושושטים את התמימים בשאינם נזהרים היטב חלילה.

(שש"ק חלק ה סיפורי צדיקים ה תפט)

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר שמיני לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל"**

(ויקרא ט, ב).

פירש"י (והוא מחז"ל במס' שבת פז: ובסדר עולם פ"ז) שהוא ראש חודש ניסן, שהוקם המשכן בו, ונטל עשר עטרות. מהם ראשון לנשיאים, ראשון לכהונה (שעד עכשיו היתה העבודה בכורות), וכמבואר בלקוטי

מוהר"ן (קמא, סי' ע, בסופו) שאז הוא זמן ההתמנות וחלוקת הכבוד בבחי' משחז"ל (ראש השנה ב). שניסן - ראש השנה למלכים. אבל בעיקר לדורות עולם הוא זמן התחדשות, כמו שרואים בחוש שאילנות מתחדשים אז, ובפרט עצי פרי - אז הוא זמן החנטה ותחילת התהוות הפרי, ואז האילנות מוציאים פרחים (אף שהתחלה ממש היא בסביבות

ט"ו בשבט, מ"מ יופים ותפארתם ניכר בתחילת חודש ניסן), ואשר על כן חז"ל (ברכות מג:) קבעו שהוא הזמן המתאים לברכת האילנות, וכדאמרינן אמר רב יהודה האי מאן דנפיק ביומי ניסן וחזי אילני דקא מלבלבי אומר ברוך שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בראת בריות טובות ואילנות טובות להתנאות [להנות] בהן בני אדם, וכן נפסק בשו"ע (או"ח סי' רכו) וז"ל היוצא בימי ניסן וראה אילנות שמוצאים פרח-אומר ברוך.. ואע"פ שהריטב"א (כ"ה יא. ד"ה האי), וכמה אחרונים כתבו שניסן לאו דוקא, עיין בבאה"ט, ערוה"ש, א"א, מכל מקום עיקר הזמן הוא דוקא בחודש ניסן, עיין בברכ"י סק"ב ובמורה באצבע אות קצח, מועד לכל חי (סי' א, אות ט), כה"ח סק"א, ועוד ובפרט לפי מה שכתבו המקובלים שאז הוא זמן

תיקון הנשמות (בפרט המגולגלות בפירות), וכן מביא בשדי חמד (מערכת כרכות סי' ב, דין א) שלפי המקובלים יש לברך, רק בחודש ניסן, ע"ש, ובברכה זו יש תיקונים גדולים עם החיים ועם המתים, וכן החתם סופר (הגהות השו"ע) אף שהוא כשלעצמו סבר שאפשר לברך ג"כ בחודש אייר, מ"מ קיבל מרבו הגדול הגה"צ רבי נתן אדלר זצ"ל שאפשר לברך רק עד שנגמרת תקופת ניסן (שלכאורה כוונתו סוף חודש ניסן). ואיתא בוה"ק (פ' בלק, דף קצו:) שהנשמות מעולם העליון משוטטות בימי ניסן בגינות ובפרדסים, וע"י הברכות זוכות לעילוי נשמותיהם ומתפללים על החיים עדנה, וגם הוא זמן הריונם של הבהמות, אף שתחילתן באדר, וכמ"ש (תהלים סה, יד) לבשו כרים הצאן, ועמקים יעטפו בר, יתרועעו אף ישירו, אימתי לבשו כרים הצאן? בזמן שהעמקים יעטפו בר (ע"ר דף יא). וכמ"ש בחוש ג"כ בכל העולם שאז בימי ניסן הוא זמן התחדשות והתרענות, וכמו שרואים בבנות ישראל שבמרץ רב ובכל הכוחות עובדות קשה לרענן ולחדש את כל הבית (גם מטעמי צידקות לבער את החמץ עד תומו, ולכבוד החג, וגם מטעם דחף פנימי בלתי מוסבר באופן פשטני, אלא מכח ההסבר הנ"ל) וזה בחי' מ"ש חז"ל (ר"ה שם, שמו"ד טריב, זוה"ק ח"ב קכ., ח"ג רמט.) בניסן



המצדיק את עצמו

כי צריך כל אדם לרפאות נפשו, דהיינו להעלותה למקום שרשה. וזה על-ידי שמתנגע בתורה, עד שזוכה לידע אותה ולהבינה. כי יש שני מיני דינים, כי יש דינא דמסאכא, בחינת נחש הפיל והמא בחנה. ויש דינא קדישא, בחינת: "את אשר יאהב ה' יוכיח". וזהו בחינת התרחקות שהוא התחלת התתקרבנות, כמו שאמרו חכמינו, וזכרונם לברכה, 'כל המצדיק את עצמו מלמטה מצדיקים עליו את הדין מלמעלה'. דהיינו, בשאדם רוצה להצדיק את עצמו ולהתקרב להשם יתברך, או מצדיקים עליו את הדין, דהיינו שנקמשים עליו דינים ויסורים.

(ליקו"מ עד)

תמימים הקרב לפני ה'

בנקל יותר שהתם יבוא למעלת החכם גם כן, הינו שיהיה חכם מחכם בכל החכמות יותר מהחכם, כמו שראינו כמה וכמה תמימים וצדיקים נוראים, שהיו חכמים מחכמים בכל השבע חכמות בתכלית השלמות, ולא עוד אלא שזכו להשגה עליונה מבהינת חכמה עלאה שהוא למעלה מכל החכמות. אבל מי שהולך אחר שכלו ונתעה אחר חכמות היצוניות והפילוסופיא, קשה לו מאד מאד לחזור לדרך התמימות והאמונה הקדושה בשלמות.

(אוצר היראה תמימות אות ו)

להפלת בתמימות

כל אחד שרוצה לרחם על עצמו ולעלות מעמק נפילתו, עקר כל תקונו על-ידי תמימות, ועל-ידי זה הוא יכול לדבק עצמו ולהפלת בהצדיק בכל מקום אשר הוא שם אפלו בעמקי התהומות, פי הצדיק הוא בהינת תם ומתמם עם תמימים, שכל מי שממשיך עצמו לדרך התמימות, אף אם נפל בתאותיו לתהומות חס-ושלום כמו שנפל, אף על פי כן יכול להפלת בתמימות הצדיק שהוריד את עצמו לשם, ויכול לעלות ולשוב על-ידי זה להשם ותברך באמת.

(הלכות נויקן הלכה ה אות ט)

אנשים תמימים להפליא היו בין אנשי שלומנו כמו למשל שספר רבי לוי יצחק ז"ל: נכנסתי פעם לבקר את רבי משה שוסטר ז"ל שהיה רצון במקצועו, שאלני רבי משה בתמימותו האם אני שידי מממשות תדיר בנעלים לתקנם האם מתר לי אז להתפלת לקדוש ברוך הוא ולשיח לפניו את אשר בלבבי? (שש"ק חלק ה ר' לוי יצחק בנדר ז"ל ה שעו)

חזק ואמץ בני וראה והבין היטב איך רודפין את האדם בכל עת, בפרט מי שרוצה לגשת אל הקדשה, ואין לנו כי אם מעט הנקדות טובות שחוטפין בכל יום על ידי צעקה ותפלה ולמוד ורצון והשתוקקות וכסופין טובים, ועל ידי איזה מצוה שזוכין לעשות צדקה וגמילות חסדים, ואין לאדם אלא אותו היום, כמו שכתוב על פסוק היום אם בקלו תשמעו, ואל תאמר לבשאפנה אשנה וכו', בפרט שכבר אנו יודעים שהרצון בעצמו טוב מאד ועקר הוא הרצון והנה אין פנאי להאריך יותר ובדעתי לכתב לך עוד אגרת קדם נסיעתי מפה, ובעל הרחמים ירחם עלינו שנוכח מעתה לבשר בשורות טובות זה לזה. דברי אביה המעטיר בערך נתן מברסלב. (עלים לתרופה)

כבוד מלכים

לעיל קאמר רבינו ז"ל הדרך הנכון שבו צריך ללכת כל איש יהודי דהיינו שצריך כל אדם למעט בכבוד עצמו ולהרבות בכבוד המקום, והשתא מוסיף רבינו ז"ל לבאר שאל יעלה בדעת איש שיוכל להשיג כבוד של ממש ועם מנוחה ושלוה בעוה"ז אפי' אם יעשה כל ההשתדלויות עם כל מיני ערמוניות (ובכלל זה העמדת פנים של ענו ובורח מן הכבוד) בכל מיני צורות מצורות שונות ומשונות, כי היא לא תצלח, כי לא מיבעי שלא ישיג הכבוד האמיתי דהיינו כבוד אלוקי שהוא הכבוד שהשיות מחלק ליראיו, אלא אפי' כבוד מלכים דהיינו הכבוד שמחנפים ומחלקים הבריות אלו לאלו אפי' העכו"ם ביניהם משום איזוהי מעלה מדומה שהיא שהרודף כבוד הצליח להטעות ולהכניס בלבבות הבריות חשיבותה ומעלתה, ג"כ לא ישיגוה, כי הכל יחקרו ויחלקו על כבודו שאינו ראוי לכך, וכמו שאנו רואים בחוש שרוב מחלקי כבוד מלכים בזים המתכבד בלבותיהם ונתינתם הכבוד אינו אלא לפנים, והרבה פעמים סוף דבר שבזים המתכבד בגלוי ויוצא בהרפה ובבזיון גדול וגלוי.

(מתוך הספר "יש מאין")

קדשת חכמת ישראל

היא עקר החכמה האמתית והנצחית, וכל חכמתנו היא לקיים את כל דברי התורה הזאת, שעל-ידי-זה זוכין לחיים נצחיים ולטוב הנצחי לעולם שפלו ארץ וטוב רק זה נקרא חכמה באמת, פי ישראל עוברים על כל החכמות שלהם, פי אינם רוצים לחקר כלל בעניני העולם הגשמי הנה העובר פה-רף-עין, והלואי ולא היינו יודעין אפלו מה שידע כל אחד ואחד מעניני תאוות עולם הנה והכליו, פי הלואי היינו פורשים עצמנו גם מהם ולהיות תמימים לגמרי כמו צדיקים הראשונים, שיש מהם שלא הכירו אפלו צורת מטבע, רק שרב העולם אינם יכולים לעמד בזה, ואין הקדוש-ברוך-הוא בא בטריא עם בריותיו, ובהקרח לדעת מה שמקרח לקיום העולם, דהיינו משא-ומתן וכיוצא במקרחים ביותר; אבל לחשב תחבולות בעניני עולם הנה יותר ויותר בשביל תאוות עולם הנה, אפלו בשממציא חכמה גדולה אין שטות גדול מזה, מאחר שלא יצליח על-ידי-זה לעולם הנצחי, פי רבם ככלם נעשים אפיקורסים גדולים על-ידי-זה ואחריתם עדי אבד בעולם הנה ובעולם הבא, פמבאר במקום אחר. ועל-כן ישראל עם קדוש אין חוקרים כלל בענינים הגשמיים שאינם מקרחים להם כל-פה, רק שמים כל מגמתם לדבק עצמם באלקים חיים על-ידי קיום התורה והמצוות, והם עוברים על כל החכמות בלם, פי הם יודעים החכמה האמתית והנצחית שהוא האמונה הקדושה, שיודעים ומאמינים שכל העולם ומלאו, דומם, צומח, חי, מדרג וכו' וכו' מראש ועד סוף, הם וכל אשר בהם וכל כחותיהם עם כל דקדוקיהם ופרטיהם וכל מיני חכמות ותחבולות שיש בהם, הכל פאשר לכל ברא השם ותברך בשמו הגדול והוא מחיה את בלם בכל עת ובכל שעה, וכלם נבראו בשביל האדם השפל כדי שידע זאת באמונה שלמה ויעסק כל ימיו לדבק את עצמו בהשם ותברך המחיה ומקים את בלם על-ידי עסק התורה והמצוות, וזאת החכמה שהיא האמונה האמתית, היא עולה על כל החכמות בלם.

(אוצר היראה אמונה אות קפט)

התיקון הכללי

ביום צרתי אדיני דרשתי (תהלים עז, ג).

ביום צרתי אדיני דרשתי. ידוע מה שאמר רבינו ז"ל שמה שהעולם עושים בסוף - אנחנו צריכים לעשות מיד בהתחלה (נשמע מרלוי" זצ"ל, והו"ד ג"כ בשש"ק ח"ב א, רצג). דהיינו שדרך ומנהג העולם, שלמשל כשארם צריך ישועה בעניני רפואה, מנסה כל התרופות, והרופאים, והטיפולים, וכשרואה שהצרה היא צרה - אזי נוסע לקברי צדיקים ומתחיל להתפלל מעומקא דליבא. ולא כן צריכים לעשות אלא להיפך מיד צריכים לפנות לה' בתפילה וצדקה. בחי' "ביום צרתי - ה' דרשתי". וצריכים להיות חדורי אמונה ש"יום צרתי" הוא מאת ה', כדי שיפנה אליו ויסדר עניניו עמו, ועכ"פ יבקש רחמים ממנו. שהכל תלוי בו: ידי לילה ידיו פירוש מכתו, מכת הגלות המשול ללילה, והיא מכה ארוכה ומתמשכת מאד.

ענין אחר, יש כאן רמז (בכמה אופנים) למישוש הידיים, דהיינו פגם הידיים והברית, וזהו נגרה, די לחכימא ברמיזא, וכן בכל מה שקשור עם ידיים, כגון תשומת יד (הלואה), והכאה וכו' והיא נגרה, שופכת ומדממת, ולא תפוג - לא מפסיקה (לא המכה, ולא הדימום). ולכן מאנה להנחם נפשי. וכדי שלא יהי' סותר לרישא דקרא, י"ל דהכי קאמר לפי פשוטו, שיש צרות שאדם צריך לקבל את הדין כמו שהוא, ולקבל את המצב החדש (של הצרה), אבל בצרתי לא שייך זה, ולא אוכל להנחם בשום אופן, כי המכה והסבל הוא בלתי נפסק ונסבל.

(מתוך הספר "שי למורא")

להצלת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמת
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה כלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

לעילוי נשמת
אורי בן ניסים ז"ל

יריב בן מניח
חורה בתשובה שלמה